

Sygnatura akt: V GC 1140/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 06 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Marta Karolak

po rozpoznaniu w dniu 06 marca 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko M. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 10 marca 2017 roku do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1000,00 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1140/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej M. C. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą 3 MC M. C. we W. kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 20.000 zł od 10 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że roszczenie powoda wynika z zawartej z pozwaną umowy o powierniczym przelewie wierzycelności i windykacji roszczeń nr (...) z dnia 1 grudnia 2016r. Powód na mocy tej umowy rozpoczął procedurę czynności windykacyjnych w celu wyegzekwowania zadłużenia od dłużnika PHU (...) Spółka komandytowa. W związku z faktem, że na etapie windykacji polubownej odzyskanie zadłużenia okazało się niemożliwe powód pragnął rozpocząć etap windykacji sądowej i w tym celu zwrócił się do pozwanej z prośbą o uiszczenie stosownych opłat sądowych, do czego była ona zobowiązana na mocy ww. umowy, a w szczególności postanowień §8 pkt 3 teje umowy. W wyniku braku reakcji pozwanej powód w dniu 10 lutego 2017r. przesłał do pozwanej kolejne pismo ponagląjące, które również pozostało bez reakcji. Pozwana nie opłaciła wnioskowanych przez powoda kwot, w związku z czym na mocy postanowień § 10 pkt 5 umowy powód dokonał wypowiedzenia umowy z prawem do przysługującego wynagrodzenia, jednocześnie dokonując zwrotnego przelewu wierzycelności w sprawie oraz wzywając pozwaną do dobrowolnej zapłaty

Do pozwu załączono umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń z dnia 1 grudnia 2016r. z załącznikami, wezwanie dłużnika pozwanej do zapłaty kwoty 1.797.610,43 zł według tabeli zadłużenia, zawiadomienie dłużnika pozwanej o przelewie wierzytelności z potwierdzeniem odbioru, wezwanie pozwanej z dnia 26 stycznia 2017r. do zapłaty kwoty 88.666 zł na poczet opłaty sądowej oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i opłaty kancelaryjnej za wydanie tytułu wykonawczego, wydruk wiadomości mailowej z 26 stycznia 2017r. do pozwanej, ponaglenie powoda z dnia 10 lutego 2017r. wraz z wiadomością mailową oraz wypowiedzenie umowy z dnia 21 lutego 2017r.

W dniu 11 kwietnia 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 1220/17 zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pełnomocnika pozwanej w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty. Sprzeciw został wniesiony co do całości nakazu. Pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik wskazał, że roszczenie jest w całości bezzasadne albowiem powód w treści pozwu pominął szereg wzajemnych ustaleń stron dotyczących treści umowy, które istotnie modyfikują postanowienia wynikające z umowy załączonej do pozwu. Pozwana niezwłocznie po zawarciu umowy poinformowała telefonicznie powoda, że windykacja należności od E. B. jest niemożliwa z uwagi na zajęcie tej wierzytelności przez Urząd Skarbowy we W. oraz zabezpieczenie na majątku pozwanej dokonane w toku postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową we Włocławku. Z tych względów strony ustaliły, że strony ograniczą się do stadium przedsądowego i nakierowane będą na dobrowolne spełnienie świadczenia przez E. B.. Pozwana nie wyraziła zgody na inicjowanie procesu cywilnego mającego na celu uzyskanie tytułu do egzekucji roszczeń do E. B.. Strony zgodnie zmodyfikowały wysokość wynagrodzenia należnego powodowi za przeprowadzenie czynności przedsądowych, uzgadniając że wynosić będzie ono 1.500 zł. Strony porozumiewały się telefonicznie. J. Ł. w nawiązaniu do jednej z takich rozmów otrzymała od pozwanej skan postanowienia o zabezpieczeniu wierzytelności. Ponadto roszczenie powoda jest rażąco wygórowane a postanowienia umowy sprzeczne są z zasadami współżycia społecznego, w konsekwencji należałoby uznać umowę za nieważną. Do sprzeciwu dołączono korespondencję mailową stron z 9 i 12 grudnia 2016r., zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym innej wierzytelności.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał w całości żądanie pozwu. W piśmie wskazał, że w momencie zawierania umowy pozwana oświadczyła w § 2 pkt 1, że przedmiotowi przelewu nie sprzeciwiają się przepisy ustawy, zastrzeżenia umowne lub właściwości zobowiązania, a także nie toczy się wobec dłużnika postępowanie sądowe dotyczące przelewanych wierzytelności. Powierzająca oświadczyła, że wierzytelności istnieją, są bezsporne i nie są zajęte w postępowaniu egzekucyjnym. Na podstawie zawartej umowy powód rozpoczął procedurę windykacyjną wobec dłużnika PHU (...) Spółka Komandytowa. Pierwszym etapem była windykacja polubowna, która nie przyniosła efektu ponieważ dłużniczka zakwestionowała istnienie zobowiązania i odmówiła zapłaty. Wskutek tego powód podjął decyzję o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego celem uzyskania tytułu wykonawczego. Do powoda, zgodnie z zawartą umową należał wybór czynności windykacyjnych i kolejność ich podejmowania. Pozwana nie przekazała powodowi informacji, czy dyspozycji, że chce aby powód prowadził tylko i wyłącznie windykację polubowną. Gdyby pozwana wyraziła taką dyspozycję zostałaby z nią podpisana zupełnie inna umowa, której przedmiotem jest przeprowadzenie tylko windykacji polubownej. Na mocy § 8 pkt 3 i § 10 pkt 5 umowy stron pozwana została wezwana do uregulowania kosztów postępowania sądowego, tj. wpisu sądowego, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i opłaty kancelaryjnej za wydanie tytułu wykonawczego. Powód przyjął natomiast na siebie koszt wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego. Pozwana nie uregulowała kwoty wpisu sądowego i z tego powodu umowa została jej wypowiedziana i dokonany został zwrotny przelew wierzytelności na podstawie § 10 pkt 5 umowy przelewu wierzytelności. Powód zaprzeczył aby strony telefonicznie zmieniły postanowienia umowy co do rodzaju czynności windykacyjnych oraz należnego powodowi umownego wynagrodzenia. Powód przyznał jedynie, że w dniu podpisania umowy pozwana wspomniała o chwilowym zablokowaniu jednego konta firmowego i jednego prywatnego, stwierdzając przy tym, że reszta rachunków jest wolna i nie będzie problemu z uregulowaniem wpisu sądowego po dniu 31 stycznia 2017r. Powód wytoczył powództwo jedynie o kwotę 20.000 zł,

choć na podstawie zapisów umowy przelewu wierzytelności przysługuje mu wynagrodzenie w wysokości 218.052,52 zł, co stanowi 10% wartości przelanej wierzytelności powiększonej o podatek VAT, o którą to kwotę pozwana została wezwana. Bezzasadny jest zarzut pozwanej, że wynagrodzenie jest rażąco wygórowane. Powód dochodzi kwoty ponad dziesięciokrotnie niższej niż jej się należy. Również zarzut naruszenia zasad współżycia społecznego jest całkowicie bezpodstawny. Pozwana jest przedsiębiorcą, profesjonalistką w obrocie gospodarczym. Miała możliwość zapoznania się z umową i zaakceptowała wszystkie jej warunki. Złożyła oświadczenie potwierdzające brak sprzeciwu, a wręcz akceptację wszystkich etapów postępowania windykacyjnego. Wszelkie koszty, które są dość wysokie, wynikają z zasad arytmetyki albowiem wysokość przelanej wierzytelności wynosiła 1.772.785,62 zł. Nawet gdyby powód miał wiedzę o zajęciach kont bankowych dłużnika nie zrezygnowałby z wszczęcia postępowania sądowego, ponieważ fakt ten nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania sądowego, a jest nawet ku temu wskazaniem celem jak najszybszego uzyskania tytułu wykonawczego i wszczęcia bądź przyłączenia się do egzekucji komorniczej. Jedynym warunkiem niepodejmowania przez powódkę dalszych działań (innych niż windykacja polubowna) jest zawarcie umowy, której przedmiotem jest wyłącznie windykacja polubowna oraz wyraźna dyspozycja cedenta, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedstawiciela handlowego powoda na terenie województwa (...) i pozwaną umówił na spotkanie dział telemarketingu powoda. O zadłużeniu wobec pozwanej dowiedział się na spotkaniu, które odbyło się w dniu 1 grudnia 2016r. we W.. Poinformował pozwaną o etapach postępowania windykacyjnego, zarówno polubownym, sądowym jak i egzekucji komorniczej. Pozwana przedstawiła trzy faktury dotyczące sprzedaży artykułów spożywczych. Każda faktura obejmowała jeden ładunek dostarczony odbiorcy. Dłużnik pozwanej był jej stałym klientem, z którym współpracowała od dłuższego czasu i który uchylał się od płatności. Pozwana wiedziała, że będzie zobowiązana do zapłaty opłaty sądowej od pozwu. Wiedziała jaka to będzie kwota. Nie żądała aby postępowanie sądowe było wszczynane wobec poszczególnych faktur. Miało to być kompleksowe działanie na wszystkie faktury. Wiedziała również, że możliwe będzie wypowiedzenie umowy z powodem, ale że będzie się to wiązało z zapłatą prowizji w wysokości 100% określonej w umowie za wykonanie czynności windykacyjnych. Pozwana miała możliwość zapoznania się z treścią umowy. Przeczytała ją przed podpisaniem. Liczyła na to, że powód wyegzekwuje dla niej wierzytelności.

Dowód: zeznania świadka R. O. (00:12:05 – 00:27:23

minuta rozprawy z dnia 27.09.2017r.)

W dniu 1 grudnia 2016r. strony zawarły umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr (...), której przedmiotem było określenie zasad powierniczego przelewu (cesji) wierzytelności, tj. przeniesienia przez powierzającego na rzecz przejmującego wymagalnych wierzytelności przysługujących powierzającemu w celu ich wyegzekwowania od dłużnika. W § 2 umowy pozwany, zwany powierzającym oświadczył, że przysługują mu względem dłużnika PHU (...) Spółki Komandytowej w Ś. bezsporne i wymagalne wierzytelności na kwotę 1.772.784,62 zł wynikające z trzech faktur wskazanych w załączniku nr 1 do umowy o numerach (...). W § 7 umowy przewidziano, że za skuteczne przeprowadzenie czynności windykacyjnych objętych umową przysługuje powodowi procentowe wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 10 % należności głównej, powiększone o podatek VAT oraz ustawowe lub umowne odsetki naliczone od należności głównej – zwane wynagrodzeniem. W § 8 ust. 3 umowy wskazano, że wszelkie koszty związane z dochodzeniem wierzytelności na drodze sądowej i komorniczej ponosi powierzający, za wyjątkiem kosztów zastępstwa prawnego. Koszty te płatne są przejmującemu w terminie 3 dni od daty doręczenia wezwania do ich zapłaty. W przypadku nieuiszczenia tych kosztów przejmującemu umowa jest wypowiedana powierzającemu z prawem do wynagrodzenia na podstawie § 7 umowy. W przypadku spornych wierzytelności koszty zastępstwa prawnego w wysokości stawek minimalnych plus VAT przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości (Dz.U. 2002, nr 163 poz.1348) ponosi również powierzający i są one płatne w terminie trzech dni od daty doręczenia wezwania do zapłaty.

W § 8 ust. 4 umowy wskazano, że za wierzytelność sporną należy uznać sprawę, w której został wniesiony przez dłużnika sprzeciw lub zarzuty od nakazu zapłaty, sprawa została przekazana do rozpoznania na zasadach ogólnych, bądź też już na etapie postępowania przedsądowego dłużnik zakwestionował zasadność roszczenia.

Dowód: §1, § 2, § 7 i § 8 umowy nr (...) z dnia

1.12.2016r. z załącznikiem (k. 3-5 akt)

W oświadczeniu złożonym w dniu 1 grudnia 2016r. pozwana oświadczyła, że dokonała na rzecz PHU (...) Spółka Komandytowa sprzedaży artykułów spożywczych, do których nie zgłoszono reklamacji. Ponadto pozwana wniosła o odroczenie postępowania sądowego do 31 stycznia 2017r.

Dowód: oświadczenie pozwanej z dnia 1 grudnia 2016r.(k. 71 akt)

R. O. oświadczenie pozwanej przesłał powodowi wraz z umową. Nie zmieniało ono jej treści. Była to tylko prośba pozwanej do powoda, która nie musiała być uwzględniona. Gdyby pozwana chciała ograniczyć czynności powoda tylko do etapu polubownego, to zaproponowałby jej podpisanie umowy innej treści. Taką umową też dysponował. W przypadku podpisania umowy jedynie na prowadzenie przez powoda etapu polubownego ustala na spotkaniu tzw. zaliczkę inicjalną w wysokości 500 zł plus prowizja od zwindykowanej kwoty. Nie rozmawiał z pozwaną o kwocie 1.500 zł stanowiącej wynagrodzenie powoda ani w czasie podpisywania umowy ani później. Jego praca zakończyła się w momencie podpisania umowy.

Dowód: zeznania świadka R. O. (00:27:23 – 00:39:34

minuta rozprawy z dnia 27.09.2017r.)

Nie było żadnych problemów ani wątpliwości w momencie podpisywania umowy. Pozwana doskonale wiedziała, że w planach może być sprawa sądowa. Wierzytelności nie groziło przedawnienie, a jedynie ryzyko niewypłacalności dłużnika. Powód wiedział o zajęciu wierzytelności pozwanej, ale uznał, że nie ma to wpływu na wykonanie umowy stron. Pozwana nie prowadziła z prezesem zarządu powoda W. W. rozmów o obniżeniu wynagrodzenia i nigdy by na to zgody nie wyraził. 1.500 zł nie wystarczyłoby nawet na wynagrodzenie telemarketera. T. otrzymują wynagrodzenie prowizyjne w chwili zawarcia umowy. Nie było podpisywanej zmiany do umowy ani nie dokonano takiej zmiany ustnie odnośnie wynagrodzenia. Wszelkie zmiany w umowie muszą być dokonywane na piśmie. Prezes zarządu podpisał jedynie pismo wypowiadające umowę z uwagi na brak jej realizacji spowodowany nieuiszczeniem przez pozwaną opłaty sądowej. Pozwany uważał, że zarzuty dłużnika pozwanej nie są zasadne i zamierzał skierować sprawę do sądu.

Dowód: zeznania prezesa zarządu powoda W. W. (00:30:35

– 00:45:18 minuta rozprawy z dnia 3.01.2018r.)

Pozwanej zależało przede wszystkim na windykacji polubownej. Nie chciała pozywać do Sądu spółki (...) ponieważ byli oni w tej samej sytuacji, co ona spowodowanej przez dostawcę pozwanej. Współpracowali od stycznia 2016r.

W dniu dostawy była wystawiana faktura VAT i umowa. Wysyłano te dokumenty mailem, a kupujący miał odesłać umowę też mailem. Od początku zamówienia podpisywał T. B., czasem P. B., synowie E. B.. Pozwana nie otrzymała zapłaty ponieważ tej firmie też zajęto konto. Tylko trzy faktury z września nie zostały zapłacone. Wszystkie wcześniejsze zapłacono. Pozwana nie miała własnych magazynów. Była tylko pośredniczką. Dostawca dostarczał towar bezpośrednio do spółki (...).

Dowód: zeznania pozwanej (00:50:31 – 01:28:25 minuta rozprawy z dnia

3.01.2018r.)

W dniu 2 grudnia 2016r. powód wezwał PHU (...) Spółkę Komandytową w Ś. do zapłaty w terminie trzech dni od otrzymania wezwania, kwoty wyliczonej do zapłaty wraz z należnymi odsetkami w złączonej tabeli zadłużenia. W tabeli zadłużenia wskazano fakturę (...) z dnia 19 września 2016r. na kwotę 613.794,30 zł, fakturę (...) z dnia 20 września 2016r. na kwotę 580.504,52 zł i fakturę (...) z dnia 21 września 2016r. na kwotę 578.185,80 zł. Wezwanie do zapłaty objęło łącznie z odsetkami kwotę 1.797.610,43 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty ostateczne (k. 6 akt)

W dniu 5 grudnia 2016r. PHU (...) Spółka Komandytowa w Ś. potwierdziła odbiór wezwania do zapłaty z zawiadomieniem cedentki – pozwanej o przelewie wierzytelności, w którym wskazano faktury VAT będące przedmiotem przelewu.

Dowód: zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności (k. 7 -8 akt)

W dniu 6 grudnia 2016r. Prokurator Prokuratury Okręgowej we Włocławku postanowiła zabezpieczyć na mieniu podejrzanej M. C. grożącą jej karę grzywny poprzez zajęcie pieniędzy na rachunkach bankowych. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że pozwana podejrzewana jest o popełnienie przestępstw mających na celu wyłudzenie podatku VAT.

Dowód: postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym z dnia 6.12.2016r. (k.

311 – 315 akt)

Pismem z dnia 7 grudnia 2016r., skierowanym do powoda PHU (...) Spółka Komandytowa w Ś. w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, odmówiła spełnienia świadczenia na rzecz powoda.

Dowód: odpowiedź na wezwanie do zapłaty dłużnika pozwanej (k. 70 akt)

J. Ł. pismem z dnia 9 grudnia 2016r. zwróciła się do pozwanej w imieniu powoda o ustosunkowanie się do pisma pełnomocnika dłużnika pozwanej, w którym zakwestionowano zobowiązanie dochodzone w ramach postępowania windykacyjnego. Wezwała jednocześnie pozwaną do przedłożenia wszelkiej dokumentacji na okoliczność potwierdzenia wcześniejszych transakcji handlowych i współpracy pomiędzy pozwaną a jej dłużnikiem w ciągu ostatniego roku.

Dowód: pismo J. Ł. (k. 45 akt)

Pozwana zadzwoniła do J. Ł. i stwierdziła, że jest zaskoczona tym, że jej dłużnik wypiera się zawarcia z nią umowy. Twierdziła, że wszystkie zamówienia były dokonywane tak samo od dłuższego czasu przez T. B.. Następnie był dostarczany towar, faktury i dokonywano płatności. Pozwana była oburzona na swojego dłużnika. Wspomniała, że dostała zajęcie wierzytelności należnej jej od dłużnika. Nie wspomniała natomiast o żadnym postępowaniu wszczętym wobec niej. Nie wspomniała również o chęci zmiany umowy z powodem i chęci zmiany postanowienia o wynagrodzeniu. Była tylko mowa o korespondencji przesłanej przez dłużnika. Nie jest prawdą, aby J. Ł. proponowała pozwanej zmianę wynagrodzenia powoda na kwotę 1.500 zł.

Dowód: zeznania świadka J. Ł. (00:39:34 – 00:49:11 minuta

rozprawy z dnia 27.09.2017r.)

W odpowiedzi przesłanej mailem z dnia 12 grudnia 2016r. pozwana poinformowała powoda, że współpraca z dłużnikiem rozpoczęła się w lipcu 2016r. Do maila załączyła rejestr sprzedaży za lipiec, sierpień i wrzesień 2016r, potwierdzenie transakcji i zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym innej wierzytelności pieniężnej z dnia 5 grudnia 2016r. dokonane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego we W.. W zawiadomieniu jako dłużnika zajętej wierzytelności

wskazano PHU (...) Spółką Komandytową w Ś., jako zobowiązaną pozwaną kwotą zabezpieczonych należności na 4.882.151 zł.

Dowód: mail pozwanej z dnia 12.12.2016r., zawiadomienie Naczelnika US o

zajęciu zabezpieczającym (k. 45 – 48 akt), faktury VAT, oferty sprzedaży, zamówienia (k.125 – 140 akt), rejestr sprzedaży VAT (k. 170 – 174 akt)

M. B. kierownik D. Windykacji powoda wspomniała pozwanej o konieczności wystąpienia wobec jej dłużnika na drogę postępowania sądowego. Pozwana postanowiła udać się z pismem pełnomocnika dłużnika do swojego adwokata i dopiero wówczas miała wyrazić zgodę na postępowanie sądowe. W umowie zastrzeżono bowiem, że do końca stycznia powód miał się wstrzymać z postępowaniem sądowym. Pod koniec stycznia pozwana została zobowiązana do uiszczenia opłaty sądowej. Przystała jednak odbierać telefony od powoda.

Dowód: zeznania świadka M. B. (00:14:40 – 00:22:53 minuta rozprawy z dnia 3.01.2018r.)

W dniu 14 grudnia 2016r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w B. na podstawie ustaleń postępowania kontrolnego w zakresie kontroli rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku od towarów i usług za wrzesień 2016r. do sierpnia 2016r. określił zobowiązanie w podatku od towarów i usług w przybliżonej kwocie 1.744.659 zł oraz orzekł o dokonaniu zabezpieczenia na majątku M. C. z tytułu zobowiązań podatkowych. Wśród faktur objętych decyzją znalazły się faktury objęte umową z powodem.

Dowód: decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. z 14.12.2016r. (k. 242 – 249 akt)

W dniu 21 grudnia 2016r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w B. na podstawie ustaleń postępowania kontrolnego w zakresie kontroli rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku od towarów i usług za okres od stycznia 2016r. do sierpnia 2016r. określił zobowiązanie w podatku od towarów i usług w przybliżonej kwocie 4.757.055 zł oraz orzekł o dokonaniu zabezpieczenia na majątku M. C. z tytułu zobowiązań podatkowych.

Dowód: decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. z 21.12.2016r. (k. 235 – 241 akt)

W dniu 3 stycznia 2017r. powód skierował pismo do pełnomocnika dłużnika pozwanej, w którym nie podzielił jego stanowiska wyrażonego w piśmie z dnia 7 grudnia 2017r, i wezwał ponownie do uregulowania kwoty wskazanej w wezwaniu z dnia 2 grudnia 2016r.

Dowód: pismo powoda z dnia 3.01.2017r. (k. 150 akt)

W dniu 26 stycznia 2017r. powód w związku z zamiarem skierowania pozwu do Sądu przeciwko dłużnikowi PHU (...) Spółka Komandytowa poprosił pozwaną o wpłatę kwoty 88.666 zł na poczet opłaty sądowej od pozwu oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i opłaty kancelaryjnej za wydanie tytułu wykonawczego w kwocie 6 zł. W piśmie powołano § 8 pkt 3 umowy będący podstawą żądania wpłaty.

Dowód: pismo powoda do pozwanej z 26.01.2017r. (k. 9 akt)

Pismo z dnia 26 stycznia 2017r. zostało przesłane mailem z dnia 26 stycznia 2017r. jako załącznik.

Dowód: mail wysłany przez pracownika powoda Ł. A. (k. 10 akt)

Mailem z dnia 10 lutego 2017r. Ł. A. ponownie przesłał pismo z dnia 26 stycznia 2017r. wzywając o uiszczenie wskazanej w nim kwoty pod rygorem wypowiedzenia umowy z prawem do przysługującego powodowi wynagrodzenia.

Dowód: pismo Ł. A. do pozwanej z dnia 10.02.2017r. wraz z mailem z 10.02.2017r. i z dowodem nadania z 10.02.2017r. (k. 11 – 13 akt)

W dniu 21 lutego 2017r. powód w związku z brakiem wpłaty przez pozwaną zaliczki na poczet uiszczenia opłaty sądowej od pozwu oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, należnych powodowi na podstawie § 8 pkt.3 Umowy o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr (...) z dnia 1.12.2016r., korzystając z uprawnienia wynikającego z § 10 pkt 5 oświadczył, że wypowiedzi umowę i wezwał pozwaną do zapłaty należnego mu wynagrodzenia w kwocie 218.052,52 zł w terminie trzech dni.

Dowód: wypowiedzenie umowy i wezwanie do zapłaty z 21.02.2017r. (k. 14 – 15 akt)

W dniu 21 lutego 2017r. powód dokonał również zwrotnego przelewu wierzytelności do umowy o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr (...)RO/ (...) z dnia 1.12.2016r.

Dowód: zwrotny przelew wierzytelności (k. 14 v akt)

W dniu 9 marca 2017r. Dyrektor Izby Skarbowej w B., na skutek odwołania od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. z dnia 2 grudnia 2016r. utrzymał w mocy decyzję organu podatkowego pierwszej instancji.

Dowód: decyzja Dyrektora I. Administracji Skarbowej w B. (k. 261 – 267 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadków R. O., J. Ł., M. B., powoda i częściowo pozwanej.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej, że R. O. w momencie zawierania umowy wiedział, że wszystkie konta pozwanej są zajęte. Postępowanie dowodowe wykazało, że dopiero postanowieniem z dnia 6 grudnia 2016r. Prokurator Prokuratury Okręgowej we Włocławku postanowiła zabezpieczyć na mieniu podejrzanej M. C. grożącą jej grzywnę a decyzją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. z dnia 14 grudnia 2016r. dokonano zabezpieczenia majątku pozwanej. Sąd nie dał wiary jej zeznaniom, że R. O. powiedział jej, że za etap polubowny zapłaci 1.500 zł. Te twierdzenie nie wynikają z żadnych dokumentów, zostały zaprzeczone przez zeznających świadków i przez powoda.

Sąd zważył co następuje:

Strony zawarły umowę windykacji roszczeń pieniężnych będącą umową o świadczenie usług, do której, zgodnie z art. 750 kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Postępowanie dowodowe wykazało, że roszczenie powoda znajduje uzasadnienie w umowie łączącej strony, podpisanej dobrowolnie i świadomie przez pozwaną. Pozwana przekazała do windykacji wierzytelności w łącznej kwocie 1.772.784,62 zł wynikające z trzech faktur VAT wystawionych wobec dłużnika PHU (...) Spółka Komandytowa

w Ś.. Zapewniła w umowie, że wierzytelności te są niesporne i wymagalne. Upoważniła powoda do podjęcia wszelkich działań określonych szczegółowo w umowie, mających na celu wyegzekwowanie wierzytelności. W momencie, gdy dłużnik pozwanej odmówił zapłaty należności, pozwana wyraziła zaskoczenie i niezadowolenie. Zobowiązana, w oparciu o treść § 8 pkt 3 umowy do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, z którym miał zamiar wystąpić powód wobec dłużnika pozwanej, należności tej nie zapłaciła mimo kilku wezwań i ostrzeżenia o możliwości wypowiedzenia umowy.

W zaistniałej sytuacji powód na mocy postanowień § 10 pkt 5 umowy miał prawo wypowiedzieć umowę wobec pozwanej z prawem do przysługującego mu wynagrodzenia i jednocześnie dokonać zwrotnego przelewu wierzytelności.

W § 7 ust.1 umowy przewidziano wynagrodzenie prowizyjne dla powoda w wysokości 10 % należności głównej, powiększone o podatek VAT. W § 7 ust. 2 przewidziano natomiast, że wynagrodzenie przysługujące powodowi między innymi z uwagi na wypowiedzenie umowy wobec pozwanej nie jest zależne od wyegzekwowania wierzytelności. Taki zapis umowy w sposób jednoznaczny kształtuje prawo powoda do wynagrodzenia i zdaniem Sądu nie narusza określonej w art. 353¹ k.c. zasady swobody umów albowiem nie sprzeciwia się ani właściwości (naturze) stosunku ani ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Powodowi za świadczone usługi należy się wynagrodzenie, a umowa ustaliła jego wysokość w zależności od przewidzianych w niej okoliczności. Pozwana przed podpisaniem umowy zapoznała się z jej treścią, co również potwierdziła własnoręcznym podpisem. Godziła się na wynagrodzenie powoda w przypadku, gdy dokona on wypowiedzenia umowy.

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło aby strony przewidywały jedynie etap windykacji polubownej i obniżyły wynagrodzenie powoda. Zgodnie z § 13 ust 6 wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności, a taka zmiana nie nastąpiła. Postępowanie dowodowe nie wykazało również aby przedmiotem przelewu była wierzytelność nieistniejąca. Nie wynika to na pewno z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B., który określił zobowiązanie w podatku od towarów i usług, między innymi wobec faktur będących przedmiotem przelewu, którego zapłacenia pozwana i jej kontrahenci próbowali uniknąć. Wysokość i istnienie zobowiązania podatkowego nie ma wpływu na zobowiązanie pozwanej wynikające z zawartej z powodem umowy cywilnoprawnej.

Roszczenie powoda polegało więc uwzględnieniu, łącznie z dochodzonymi odsetkami ustawowymi w transakcjach handlowych.

Uwzględnieniu podlegało żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia następnego od upływu terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającą spór pozwaną. Na koszty które pozwana ma obowiązek zwrócić powodowi złożyła się opłata sądowa oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 3.600 zł w oparciu o § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – Dz.U. z 2015r. poz.1800 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś